

[Fiskeriministeren.]

presse på over for mine kolleger i EF og i Kommissionen for at få denne sag løst.

Man har fra fiskeriorganisationernes side efterlyst en politisk tilkendegivelse af, hvad regeringen vil med dansk fiskeri. Som jeg sagde i min indledning, har jeg ikke nogen patentløsning her i dag, men jeg vil gerne slå fast, at vi ønsker at skabe rammerne for, at fiskeriet fortsat på den friest mulige måde kan udøve sin virksomhed. Jeg må i denne forbindelse gøre opmærksom på, at der ikke for mig er nogen tvivl om, at de om diskuterede kvoteringsordninger på længere sigt er i fiskernes interesse.

Derfor må jeg også afvise, at der er tale om en konflikt med fiskerne på den ene side og biologerne og mig på den anden, for så vidt angår de mål, der tilstræbes opnået.

Danske fiskere har i tidernes løb vist en meget stor dygtighed til at tage nye ideer op for derved at opnå gode fangstresultater både til gavn for dem selv og for de titusinder af mennesker på land, der skaffer sig deres udkomme på baggrund af fiskernes indsats. Denne indsats kan vi naturligvis ikke undvære, og jeg ser frem til et fortsat samarbejde med erhvervets ansvarlige folk for at give fiskerne de bedst mulige rammer for deres produktion.

Forespørgeren (Erlendsson) (FP):

Denne forespørgsel giver folketingets partier lejlighed til at fremsætte principielle synspunkter vedrørende Danmarks erhvervs politik med udgangspunkt i fiskerierhvervets og fiskeindustriens aktuelle situation. Den er samtidig begrundet i mit partis ønske om at holde fiskeriministeren fast på sit ansvar for det kaos og den forvirring i danske erhvervsforhold, som landet har været vidne til de sidste mange dage.

Det er på tide, folketinget gør det klart over for regeringen, at der stilles krav om lederskab af samme høje kvalitet til de mænd, der har fået til opgave at styre Danmark, som det, der kræves af vort lands øverste ledere inden for erhvervslivet. En aldrig svigtende fornemmelse af, hvilken af en ministers mange opgaver der på et givet tidspunkt skal have førsteret, må være noget helt selvfølgeligt. Men derudover bør det kunne forlanges, at en minister med det overblik, hans høje placering giver ham, i

tide er opmærksom på farer, der for at tale i sømandssprog kan medføre tab af skib og ladning og sætte mandskabets liv på spil.

I stedet for at påtage sig sin del af ansvaret har ministeren hævdet, at fiskernes ulykker stort set er selvforskyldte. En talsmand for ministeren er gået videre endnu og har rent ud erklæret, at fiskeriministeren er en bedre mand, end fiskerne fortjener, som hr. Søren B. Jørgensen udtrykte det i lørdagens radioting. En minister, en folkets tjener i rollen som den, der er for god, bedre end fiskerne fortjener, det er, hvad fiskerne har fået at vide i en skæbnestund, hvor indtjeningen for mange er gået katastrofalt ned, samtidig med at kraftige omkostningsstigninger er sat ind, og hvor politiske indgreb derefter forhindrer dem i med flid og ihærdighed at afbøde truende økonomisk elendighed. Det er et rystende billede af ministeriel stormægtighed, fiskerne og alle vi andre har måttet være vidne til i disse dage.

Men hvad er så den egentlige årsag til fiskeriets krise? Ja, den skyldes ganske simpelt den almindelige mangel på fremsynet erhvervs politik, som fiskeriministerens parti og også andre partier i folketinget står for, og den griskhed, hvormed man kaster sig over de produktive erhverv for at frarøve dem den profit, som er nødvendig til udbygning, omlægning og fornyelse og til at stå imod med i nedgangstider.

Ministeren har betragtet fiskernes aktioner og proklamationer i ophøjet ro vel viden, at de mangler den egentlige handlingsfrihed, nemlig økonomisk frihed. Han har ladet dem forstå, at de nuværende vanskeligheder er for intet at regne mod dem, der er i vente. Han har ikke før for ganske nylig nærmere forklaret, hvad det er for vanskeligheder. Han har afventet, at der skulle gå panik i dem, det kan gådefulde udsagn hjælpe med til, da de først skulle splittes, derefter gå i opløsning og så komme ydmygt frem og bede om tilskud, om gaver, om almisser af den velfærdsstat, der lever højt på dem og andre flittige og produktive borgere. Og fiskerne skal nok komme. De er allerede begyndt at komme. Oprindelig var deres eneste ønske, at de skulle være konkurrencemæssigt ligestillede med andre EF-landes fiskere, det var stillet dem i udsigt ved tilslutningen til fællesmarkedet for 3 år siden, men det er ikke sket. Tværtimod har fiske-